

Kauno Antano Martinaičio dailės mokykla 2019 metais švęs garbingą jubiliejų, edukacinės-kūrybinės veiklos šešiasdešimtmetį. Ruošiantis šiai datai mieste planuojama surengti parodų ciklą, apimančią mokinių ir mokytojų kūrybą. Kauno Filharmonijoje pristatoma paroda yra preliudija kitų metų renginiams. Šiandieninei parodai atrinkti kūriniai atspindi mokyklos mokymo programą, dėstomas disciplinas, įdomius kūrybinius eksperimentus ir projektinės veiklos rezultatus. Parodos kuratorės Elenos Balsiukaitės-Brazdžiūnienės suformuotoje ekspozicijoje gausių mokyklos fondų paslaptys šiandieną iškeliamos ir rodomos visuomenei! Mokyklos programinės užduotys akivaizdžiai atsiskleidžia tradiciniuose tapybos, skulptūros kūriniuose, grafikos kompozicijose. Jaunatviškumas, meninis veržlumas, bręstančiam žmogui aktuali tematika neabejotinai pasireiškia mokinių baigiamuosiuose darbuose, kuriuose pastebimas mokytojų ir mokinių kūrybinis bendradarbiavimas, moksleivių mąstysenos savarankiškumas, savitumas renkantis plastinę kalbą bei dailės kūrinio įgyvendinimo techniką. Parodoje rodomi mokinių darbai atskleidžia, kokios plačios yra dailės mokymosi galimybės ir kaip tobulai vaikų kūriniuose įvaldomos pačios įvairiausios dailės technikos.

Kauno Antano Martinaičio dailės mokykla yra įsikūrusi senamiestyje, Šv. Gertrūdos gatvėje. Po reorganizacijos mokykla prasiplėtė, veikia ir V. Krėvės prospekte. Mokykloje dirba 27 dailės pedagogai, o meno paslapčių mokosi virš 700 įvairaus amžiaus vaikų ir suaugusiųjų.

Mokykla turi ypač turtingą kultūrinės atminties istoriją: joje šešis dešimtmečius vyksta dailės edukacija, surengta gausybė vaikų meno parodų. Ši įstaiga tapo svarbi Lietuvos meno istorijai, kaip unikali vieta, visuomet saugojusi savitą kultūrą, su ilgametėmis Kauno dailės tradicijomis apjungusi modernią meno sampratą. Praeityje joje dirbo tokie įžymūs kūrėjai kaip Česlovas Kontrimas ir Algirdas Lukštas, tapę akvarelės žanro Lietuvoje pradininkais.

XX a. aštuntajame – devintajame dešimtmetyje čia buvo plėtojamos ekspresyvos, koloristinės tapybos, klasikinės skulptūros ir liaudies meną menančio linoraižio kryptys, pratęsę mūsų mieste svarbią, autentišką tarpukario meno giją – Pelėdų kalne gyvavusios Kauno Meno mokyklos edukacinius tikslus. Sovietmečiu kultūrinę atmosferą čia puoselėjo vieni garsiausių „tyliojo modernizmo“ atstovų: poetas ir tapytojas Antanas Martinaitis, tapytojai Ričardas Vaitekūnas, Alfonsas Vilpišauskas ir Laima Drazdauskaitė, grafikai Marija Danutė Jukniūtė, Edmundas Saladžius, skulptoriai Robertas Antinis, Pranas Bartulis, Rimantas Šulskis, odininkė Gražina Kuprevičienė ir dar nemažai kitų Lietuvos meno korifėjų.

XX a. pabaigoje Kauno A. Martinaičio dailės mokyklos kolektyvas pasipildė naujais mokytojais, tačiau joje visuomet siekta išsaugoti pačių talentingiausių, kūrybos ir meno edukacijos pulsą geriausiai jaučiančių kūrėjų branduolį. Šią idėją palaikė mokyklos direktoriai: Algimantas Dūda, Laima Barauskienė, Andrius Valius ir dabar jai vadovaujantis Žygimantas Šarakauskas. Todėl ir šiandieną mokykla gali didžiuotis savo pedagogais, žinomais Lietuvos dailininkais bei dailėtyrininkais, dėstančiais mokiniams bazines disciplinas – tapybos, skulptūros, piešimo, kompozicijos ar dailės istorijos pamokas. Pastaraisiais dešimtmečiais mokykloje susiformavo tradicijos rengti įvairius projektus ir kartu su mokiniais juos įgyvendinti viešai: puošiant mokyklos aplinką, išeinant iš jos sienų į senamiesčio erdves, rengiant žemės meno parodas, įsijungiant į menines akcijas ir miesto kultūrinius renginius. Mokyklos mokiniai nuolat dalyvauja tarptautinėse, respublikinėse parodose ir konkursuose, atstovauja miestą respublikinėje dailės olimpiadoje. Taigi per pastarąjį laikmetį Kauno Antano Martinaičio dailės mokykla tapo vienu žymiausių miesto kultūros ir meno edukacijos židinių, o baigusieji šią mokyklą reikšmingai praplėtė Lietuvos dailininkų, kūrybinės bendruomenės, visuomenės inteligentijos ratą.

Menotyrininkė, dr. Raimonda Simanaitienė

